

SEMINARUL TEOLOGIC BAPTIST DIN BUTENI

Înainte de anul 1918, odată cu Marea Unire a Principatelor Românești, cei care doreau să urmeze o școală teologică aveau de ales între două mari școlii teologice, cea din Hamburg (Germania) și cea din Budapesta (Ungaria).

Între fondatorii seminarului din România sunt Radu Tașcă și Constantin Adorian care s-au pregătit la școlile amintite. La Seminarul din Budapesta s-a pregătit Radu Tașcă din Pecica, jud. Arad, între anii 1907-1911, considerat „primul teolog baptist român”. La Seminarul din Hamburg s-a pregătit Constantin Adorian, între 1909 și 1911, trimis de Biserica Baptistă Germană din București.

Din motivul lipsei de slujitori cu o pregătire teologică temeinică, bapțiști din România au resimțit nevoia unei școlii teologice. În cadrul conferinței ad-hoc ce a fost ținută pe 8-10 iunie 1919 la Buteni, frații din conducerea baptistă au subliniat necesitatea unei școli de pregătire și formare a unor viitori conducători și lucrători spirituali. Concretizarea acestei nevoi nu s-a putut realiza în acel an, nici în 1920. Dorinta fraților bapțiști odată cu Marea Unire, a fost de a obține libertatea cultului și a bisericilor baptiste.

Idea unei școlii teologice a fost reluată și la primul congres al Uniunii Baptiste (Buteni, 14-16 februarie 1920) unde s-a decis fondarea unei școli teologice. Cel care a luat cuvântul în această privință a fost fratele Radu Tașcă, referatul fiind denumit „Școala de Misiune”. Un paragraf din acest referat: „Această școală s-ar putea zidi la centru, sau în alt loc, unde frații vor afla de bine. În acest institut ar putea lua parte, acum la început aproximativ 10-15 persoane; timpul ar fi pe trei ani. Studenții ar studia în timpul săptămânii, iar Dumineca și în timpul vacanțelor ar cerceta bisericile.”

În urma susținerii acestui referat, în inimile fraților păstori ce au fost prezenți la primul congres, s-a cristalizat dorința unanimă de a înființa o școală biblică în care să fie pregătiți noi lucrători pe ogorul Evangheliei. Această dorință s-a materializat într-o hotărâre ce a fost acceptată în unanimitate de congres.

Așa cum am menționat, deschiderea acestei școli nu a fost posibilă nici în acel an dar în primăvara anului 1921, comitetul Uniunii s-a întrunit la București pe data de 24-26 martie spre a interveni la Ministerul Cultelor pentru obținerea libertății religioase. În urma întocmirii și semnării memoriilor respective, 32 de membri ai comitetului Uniunii au discutat și au adus hotărârea ca în luna septembrie 1921 să se deschidă Seminarul Teologic Baptist la Buteni, județul Arad, sub denumirea inițială „Curs de Biblie”. Cel care a insistat ca seminarul să înceapă în Buteni a fost fratele Teodor Sida, el fiind un om de bază în Buteni, totodată a asigurat comitetul că se va îngriji de o desfășurare cât mai bună a cursurilor.

Din acest comitet de inițiativă au făcut parte următorii păstori: Constantin Adorian, Vasile Berbecar, Radu Tașcă, Teodor Sida, Atanasie Pascu, Ioan Târban, Mihai Vicaș, Gheorghe Florian, Nicolae N. Petrescu, Teodor Brânda.

Încă din primăvara anului 1921 frații păstori au căutat și selectat nouă păstori pentru a urma acest curs la Seminarul din Buteni. Acești frați au fost: Ilie Mârza (sat Codru, jud. Hunedoara); Dumitru Baban (sat Arabacii, jud. Constanța); Gheorghe Olteanu (loc. Pecica, jud. Arad); Teodor Pușcaș (sat Sânnicolau, jud. Bihor); Ioan Cristea (sat Roșia, jud. Arad); Nicolae Iancu (sat Udrești, jud. Prahova); Loghil Motrescu (com. Corcești, județul Storojineț); Roșca Avram (loc. Alba Iulia, jud. Alba de Jos); Florian Țenț (Sat Oșand, jud. Bihor).

Conducerea Seminarului Teologic din Buteni era compusă atunci din: Ioan R. Socaciu (director); Vasile Berbecar și Ioan Popa. Fratele Ioan Popa se ocupa de predarea materiilor laice (istorie, geografie și romană) iar fratele Vasile Berbecar și I. R. Socaciu de materiile Teologice. Printre materiile care au fost predate au fost: Arheologia biblică, Bibliologia, Homiletica, Exegeza Vechiului și Noului Testament, Stilistică, Dogmatică, etc.

Condițiile în care se desfășura activitatea Seminarului din Buteni erau modeste. Cursurile erau predate în sala de jos a locașului de închinare, cazarea era oferită de familiile din biserică (Brânda, Sida, Doncea și Luguzan), iar masa era servită la o bucătărie comună, un fel de cantină.

Seminarul a funcționat fără probleme de la data începerii doar șase săptămâni, când frații seminariști și frații profesori au fost izgoniți din Buteni de către jandarmi. Cei nouă seminariști, împreună cu corpul profesoral s-au mutat în localitatea Arad. Ca o nouă locație pentru Seminar a fost Biserica Baptistă din cartierul Pârneava. Aici a funcționat pentru doar două săptămâni, datorită faptului că autoritățile s-au opus din nou.

Deoarece Seminarul nu avea o locație, președintele Uniunii Baptiste, Constantin Adorian i-a chemat la București. Datorită acestor evenimente în data de 2 noiembrie 1921 Seminarul și-a reluat activitatea în Biserica Germană din București. Cursurile erau desfășurate în locașul de închinare iar cazarea era într-o anexă a acestei bisericii. Odată cu mutarea Seminarului la București, la numărul celor nouă seminariști, se mai adaugă și fratele Ioan Bododea (Com. Corbi, jud. Argeș).

Până în 1924, Seminarul a funcționat în clădirea Bisericii Germane, dar în 1923 conducerea Uniunii a cumpărat un teren în București (str. Berzei, 29) și în anul 1924 s-a finalizat construcția. Din anul 1924 până în 1941 activitatea Seminarului a fost la această adresă cu unele excepții dar în 1941 clădirea Seminarului este confiscată și cursurile se suspendă.

În toamna anului 1946, odată cu înlăturarea dictaturii fasciste, conducerea Cultului hotărăște reînceperea cursurilor în cadrul Seminarului. Astfel în aceea toamna cursurile sunt reluate din nou în localitatea Buteni, deoarece cădirea Seminarului din București era ocupată. În acel an s-au înscris 35 de studenți, având ca profesori pe: I. R. Socaciu (director), Jean Staneschi și Alexa Popovici (secretar). Cursurile Seminarului din Buteni au fost desfășurate timp de un an, până la redobândirea imobilului din București, unde funcționează neîntrerupt până în prezent.

Bibliografie

- Ban, Livius, *De la ruină la glorie*, Editura Carmel Print, Arad, 2004.
Bunaciu Ioan, Bunaciu Otniel, *Istoria răspândirii credinței baptiste*, Editura Universității din București, București, 1997.
Jurcoi, Emanuel, *Granițele timpului*, Arad, 2017.
Mariș Daniel, Colta Teodor Ioan, *Constantin Adorian - un lider baptist român vizionar*, Editura Carmel Print, Arad, 2015.
Popovici, Alexa, *Istoria baptiștilor din România*, Editura Făclia, Oradea, 2007.

Daniel Stoica